

Sygnatura akt VI Ka 864/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **9 grudnia 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski (spr.)

Sędziowie SSO Grażyna Tokarczyk

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r.

sprawy **R. K., syna R. i T.**

ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 224§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, art. 157§2 kk, art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 stycznia 2013 r. sygnatura akt IX K 1202/11

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla punkty 6 i 7 wyroku i na mocy art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz L. B. kwotę 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 21 stycznia 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt IX K 1202/11 uznał oskarżonego **R. K.** za winnego popełnienia trzech przestępstw: a) występku z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to przestępstwo wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, b) przestępstwa z art. 157 § 2 k.k., za które Sąd orzekł karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, c) występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które Sąd wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd w miejsce orzeczonych kar pozbawienia wolności orzekł łączną

karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy, na poczet której zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Ponadto Sąd w punkcie 6 wyroku na mocy art. 415 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego L. B. kwotę 2000 zł z ustawowymi odsetkami od 9 października 2012 r.

W punkcie 7 wyroku Sąd na mocy art. 643 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem wpisu sądowego od uiszczenia którego powód cywilny był zwolniony.

Sąd orzekł w przedmiocie dowodów rzeczowych, a nadto zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść (odnośnie punktu 1),
2. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu za czyn z punktu 2,
3. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść (także co do punktu 3),
4. obrazę przepisów postępowania a to art. 483 k.p.k.,
5. obrazę przepisów postępowania a to art. 415 § 1 k.p.k. w zw. z art. 65 § 1 pkt. 6 i § 3 k.p.k., przez uwzględnienie przez Sąd powództwa cywilnego, podczas gdy, wobec złożenia przez prokuratora wniosku o orzeczenie nawiązki oraz zadośćuczynienia, powództwo adhezyjne powinno być pozostawione bez rozpoznania.

Sąd Okręgowy w Gliwicach rozpoznając złożoną apelację wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2013 r. sygnatura akt VI Ka 399/13 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną oraz zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sąd Najwyższy, w następstwie złożenia kasacji przez obrońcę oskarżonego, wyrokiem z dnia 10 lipca 2014 r. sygnatura akt IV KK 13/14 uchylił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 27 sierpnia 2013 r. sygnatura akt VI Ka 399/13 w części utrzymującej w mocy rozstrzygnięcia zawarte w punkcie 6 i 7 wyroku sądu I instancji i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Kwestią podlegającą rozpoznaniu w ponownym postępowaniu odwoławczym było wyłącznie zagadnienie dotyczące zasądzonych powództwa cywilnego, a zatem zarzut zawarty w punkcie 5 apelacji obrońcy oskarżonego, dotyczący obrazy przepisów postępowania a to art. 415 § 1 k.p.k. w zw. z art. 65 § 1 pkt. 6 i § 3 k.p.k., przez błędne uwzględnienie przez Sąd powództwa cywilnego.

Podniesiony zarzut jest zasadny, bowiem błędnie Sąd Rejonowy przyjął, iż zachodzi możliwość zasądzenia na mocy art. 415 § 1 k.p.k. od oskarżonego stosownej kwoty z uwagi na wniesienie powództwa cywilnego. Powództwo takie nie zostało wytoczone przez prokuratora ani pokrzywdzonego. Pokrzywdzony domagał się w trakcie procesu zasądzenia na jego rzecz stosownej kwoty, jednakże żądanie takie nie przybrało stosownej formy. Pokrzywdzony w postępowaniu przygotowawczym zażądał zasądzenia od oskarżonego kwoty 3000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną „krzywdę fizyczną i moralną”, nazywając żądanie to „wnioskiem adhezyjnym” (karta 23-24). Podczas przesłuchania na rozprawie podtrzymał to żądanie, precyzując w pewnym zakresie, iż ma to być odszkodowanie za wyrządzoną szkodę (karta 263-264).

W powyższych realiach zatem żądanie wyrażone przez pokrzywdzonego stanowiło – niezależnie od stosowanego przez niego nazewnictwa – wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k., a nie powództwo cywilne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nadto fakt iż wyrok został zaskarżony wyłącznie na korzyść oskarżonego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uchylił punkty 6 i 7 wyroku i na mocy art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz L. B. kwotę 2000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd Okręgowy stwierdził bowiem, iż żądanie pokrzywdzonego nie mogło stanowić odszkodowania za wyrządzoną szkodę, skoro pokrzywdzony stwierdzał, że kwota ta miałaby być przeznaczona na wykonanie w przyszłości protezy zębowej. Jednakże równocześnie pokrzywdzony wskazywał na uciążliwość jakich doświadczył w związku z doznany urazem, konieczność spożywania początkowo wyłącznie płynnych posiłków, co wynikało z ran dziąsła i jego zszycia, nadto wskazywał, iż dalej ma problemy ze spożywaniem pokarmów, a część z nich musiał wyeliminować z jadłospisu w związku z utratą trzech przednich zębów. W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te wskazują, iż kwota 2000 zł jest adekwatna do doznanej przez pokrzywdzonego krzywdy.

Ponieważ wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 27 sierpnia 2013 r. sygnatura akt VI Ka 399/13 został uchylony jedynie w części utrzymującej w mocy rozstrzygnięcia zawarte w punkcie 6 i 7 wyroku sądu I instancji, to pozostałe kwestie dotyczące winy oskarżonego i wymierzonych mu kar nie mogły podlegać rozpoznaniu, bowiem w tej części zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego zostały już poddane kontroli instancyjnej.

Sąd Okręgowy orzekł ponadto w przedmiocie kosztów obrony oskarżonego, a nadto, na zasadach słuszności, zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego i obciążył wydatkami za postępowanie odwoławcze Skarb Państwa.